

ПОПЕРЕДЖЕННЯ

про вимоги, заборони та обмеження, спрямовані на запобігання корупційним та пов'язаним з корупцією правопорушенням, іншим порушенням вимог Закону України “Про запобігання корупції”

Етичні правила

Основною метою діяльності державних службовців є служіння народу України, охорона та сприяння реалізації прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина.

Загальні вимоги до поведінки державних службовців, якими вони зобов'язані керуватися під час виконання своїх службових чи представницьких повноважень, підстави та порядок притягнення до відповідальності за порушення цих вимог встановлюються Законом України “Про запобігання корупції” (далі – Закон), який є правовою основою для кодексів чи стандартів професійної етики та Загальними правилами етичної поведінки державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, затвердженими Національним агентством України з питань державної служби (далі – Загальні правила).

Відповідно до розділу VI Закону державні службовці під час виконання своїх службових повноважень **зобов'язані:**

- неухильно додержуватися вимог закону та загальновизнаних етичних норм поведінки, бути ввічливими у стосунках з громадянами, керівниками, колегами і підлеглими;
- представляючи державу чи територіальну громаду, діяти виключно в їх інтересах;
- при виконанні своїх службових повноважень дотримуватися політичної нейтральності, уникати демонстрації у будь-якому вигляді власних політичних переконань або поглядів, не використовувати службові повноваження в інтересах політичних партій чи їх осередків або окремих політиків;
- діяти неупереджено, незважаючи на приватні інтереси, особисте ставлення до будь-яких осіб, свої політичні погляди, ідеологічні, релігійні або інші особисті погляди чи переконання;
- сумлінно, компетентно, вчасно, результативно і відповідально виконувати службові повноваження та професійні обов'язки, рішення та доручення органів і осіб, яким вони підпорядковані, підзвітні або підконтрольні, не допускати зловживань та неефективного використання державної власності;
- не розголошувати, не використовувати в інший спосіб конфіденційну та іншу інформацію з обмеженим доступом, що стала їм відома у зв'язку з виконанням своїх службових повноважень та професійних обов'язків, крім випадків, встановлених Законом;
- незважаючи на приватні інтереси, утримуватися від виконання рішень чи доручень керівництва, якщо вони суперечать Закону.

Державні службовці самостійно оцінюють правомірність наданих керівництвом рішень чи доручень та можливу шкоду, що буде завдана у разі виконання таких рішень чи доручень.

У разі отримання для виконання рішень чи доручень, які державний службовець вважає незаконними або такими, що становлять загрозу охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним або суспільним інтересам, повинен негайно в письмовій формі повідомити про це керівника органу.

Відповідно до Загальних правил державний службовець **повинен:**

- проявляти стриманість у разі критики чи образ з боку громадян, зауважувати щодо неприйнятності такої поведінки і необхідності дотримання норм ввічливого спілкування;

- утримуватися від поширення інформації, зокрема розміщення коментарів на веб – сайтах і у соціальних мережах, що можуть завдати шкоди репутації державних органів та органів місцевого самоврядування у тому числі в поза робочий час;

- постійно підвищувати рівень свого професійного розвитку, поліпшувати свої уміння, знання і навички відповідно до функцій та завдань за посадою, зокрема в частині цифрової грамотності, удосконалювати організацію службової діяльності, рівень володіння державною мовою- діяти доброчесно: спрямовувати свої дії на захист публічних інтересів та недопущення конфлікту між приватними та публічними інтересами, уникати виникнення реального та потенційного конфлікту інтересів у своїй діяльності.

- при роботі з інформацією оцінювати її критично, аналізувати джерела інформації, використовувати ті із них, які є офіційними, приймати рішення на основі достовірної та перевіреної інформації, поширювати лише ту інформацію, що відповідає дійсності.

Державні службовці зобов'язані у своїй поведінці не допускати:

- використання нецензурної лексики, підвищеної інтонації;
- принизливих коментарів щодо зовнішнього вигляду, одягу, віку, статі, сімейного стану або віросповідання особи;
- поширення чуток, обговорення особистого або сімейного життя колег, членів їх сімей та інших близьких осіб;
- впливу приватних, сімейних, суспільних або інших стосунків чи інтересів на його (її) поведінку та прийняття рішень під час виконання своїх посадових обов'язків;
- прояву будь-якої з форм дискримінації за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання, а також за мовними або іншими ознаками;
- дій сексуального характеру, виражених словесно (погрози, залякування, непристойні зауваження) або фізично (доторкання, поплескування), що принижують чи ображають осіб, які перебувають у відносинах трудового, службового, матеріального чи іншого підпорядкування.

Робочий час державного службовця, зокрема у разі виконання завдань за посадою за межами адміністративної будівлі державного органу чи дистанційної роботи, має використовуватись для виконання своїх посадових обов'язків.

Державним службовцям забороняється приховувати чи обмежувати інформацію, яка має бути доведена до відома інших осіб.

- використовувати своє службове становище виключно для виконання своїх посадових обов'язків і доручень керівників, наданих на підставі та у межах повноважень, передбачених законами України;

- запобігати виникненню конфліктів у стосунках з громадянами, керівниками, колегами та підлеглими;

- постійно поліпшувати свої уміння, знання і навички відповідно до функцій та завдань займаної посади, підвищувати свій професійний та культурний рівень, удосконалювати організацію службової діяльності;

- дбати про авторитет державної служби, а також про позитивну репутацію державного органу, що включає дотримання правил етикету, забезпечення високої якості роботи, встановлених внутрішнім службовим розпорядком;

- шанувати народні звичаї і національні традиції;

- з повагою ставитися до державних символів України, використовувати державну мову під час виконання своїх посадових обов'язків, не допускати дискримінації державної мови;

Державному службовцю **заборонено** у будь-який спосіб використовувати своє службове становище в політичних цілях, у тому числі для залучення державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, працівників бюджетної сфери

та інших осіб до участі у передвиборній агітації, акціях та заходах, що організовуються політичними партіями.

Одяг державних службовців повинен бути офіційно-ділового стилю і відповідати загальноприйнятим вимогам пристойності.

Конфлікт інтересів

Згідно Закону особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 Закону, зобов'язані:

- вживати заходів щодо недопущення виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів;

(реальний конфлікт інтересів – суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність та неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання зазначених повноважень; **потенційний конфлікт інтересів** – наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання зазначених повноважень).

- **повідомляти** не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про наявність у неї реального чи потенційного конфлікту інтересів безпосереднього керівника, а у випадку перебування особи на посаді, яка не передбачає наявності у неї безпосереднього керівника, або в колегіальному органі - Національне агентство чи інший визначений законом орган або колегіальний орган, під час виконання повноважень у якому виник конфлікт інтересів, відповідно;
- **не вчиняти дій та не приймати рішень** в умовах реального конфлікту інтересів;
- **вжити заходів** щодо врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів.

2. Особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не можуть прямо чи опосередковано спонукати у будь-який спосіб підлеглих до прийняття рішень, вчинення дій або бездіяльності всупереч закону на користь своїх приватних інтересів або приватних інтересів третіх осіб.

3. Безпосередній керівник особи або керівник органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади протягом двох робочих днів після отримання повідомлення про наявність у підлеглої йому особи реального чи потенційного конфлікту інтересів приймає рішення щодо врегулювання конфлікту інтересів, про що повідомляє відповідну особу.

4. Безпосередній керівник або керівник органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади, якому стало відомо про конфлікт інтересів підлеглої йому особи, **зобов'язаний** вжити передбачені цим Законом заходи для запобігання та врегулювання конфлікту інтересів такої особи.

5. У разі існування в особи сумнівів щодо наявності в неї конфлікту інтересів вона **зобов'язана** звернутися за роз'ясненнями до територіального органу Національного агентства. У разі якщо особа не отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона діє відповідно до вимог, передбачених у цьому розділі Закону.

6. Якщо особа отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона звільняється від відповідальності, якщо у діях, щодо яких вона зверталася за роз'ясненням пізніше було виявлено конфлікт інтересів.

Відповідно до частини 1 статті 27 Закону:

Особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, не можуть мати у прямому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути прямо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особи, які претендують на зайняття посад, зазначених у підпунктах “а”, “в”-“з” пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону, зобов’язані повідомити керівництво органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

Положення абзаців першого та другого цієї частини не поширюються на:

- 1) народних засідателів і присяжних;
- 2) близьких осіб, які прямо підпорядковані один одному у зв’язку з набуттям одним з них статусу виборної особи;
- 3) осіб, які працюють у сільських населених пунктах (крім тих, що є районними центрами), а також гірських населених пунктах.

Статтею 29 Закону передбачені заходи зовнішнього та самостійного врегулювання конфлікту інтересів.

Зовнішнє врегулювання здійснюється шляхом:

- 1) усунення особи від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів;
- 2) застосування зовнішнього контролю за виконанням особою відповідного завдання, вчиненням нею певних дій чи прийняття рішень;
- 3) обмеження доступу особи до певної інформації;
- 4) перегляду обсягу службових повноважень особи;
- 5) переведення особи на іншу посаду;
- 6) звільнення особи.

Особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, у яких наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів, можуть самостійно вжити заходів щодо його врегулювання шляхом **позбавлення відповідного приватного інтересу з наданням підтверджуючих це документів** безпосередньому керівнику або керівнику органу, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади.

Позбавлення приватного інтересу має виключати будь-яку можливість його приховування.

З метою уникнення конфлікту інтересів посадові та службові особи зобов’язані протягом 60 днів після призначення (обрання) на посаду передати в управління іншій особі належні їм підприємства та корпоративні права.

Пунктом 29 розділу XIII Прикінцевих положень Закону України “Про запобігання корупції” встановлено, що на період дії воєнного стану, введеного Указом Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України “Про затвердження Указу Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, перебіг строків, визначених частиною першою статті 36 Закону України “Про запобігання корупції”, зупиняється до дня припинення чи скасування воєнного стану для осіб, які не мають можливості здійснити визначені дії у встановлені строки у зв’язку з виконанням завдань в інтересах оборони України, безпосередньою участю у веденні воєнних (бойових) дій, виконанням інших завдань в інтересах національної безпеки і оборони. Такі особи виконують відповідні обов’язки, передбачені частиною першою статті 36 Закону України “Про запобігання корупції”, - протягом 60 календарних днів з дня припинення чи скасування воєнного стану

Заборони та обмеження

Відповідно до частини 1 статті 22 Закону особам, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону, забороняється використовувати свої службові повноваження або своє становище та пов’язані з цим можливості з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі використовувати будь-яке державне чи комунальне майно або кошти в приватних інтересах.

Відповідно до частини 1 статті 23 Закону особам, зазначеним у пунктах 1,2 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється безпосередньо або через інших осіб вимагати, просити, одержувати подарунки для себе чи близьких їм осіб від юридичних та фізичних осіб:

- 1) у зв'язку із здійсненням такими особами діяльності, пов'язаної із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування;
- 2) якщо особа, яка дарує, перебуває в підпорядкуванні такої особи.

Відповідно до частини другої статті 23 Закону особи, зазначені у пунктах 1, 2 частини першої статті 3 цього Закону, можуть приймати подарунки, які відповідають загальновизнаним уявленням про гостинність, крім випадків, передбачених частиною першою цієї статті, якщо вартість таких подарунків одноразово не перевищує двох прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених на день прийняття подарунків, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих від однієї особи (групи осіб) протягом року не перевищує чотирьох прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених на 1 січня року, в якому прийнято подарунки.

Передбачені пунктом 2 частини другої статті 23 Закону обмеження щодо вартості подарунків не поширюються на подарунки, які:

- 1) даруються близькими особами;
- 2) одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси;
- 3) одержуються як відшкодування або покриття витрат на службове відрядження, якщо таке відшкодування або покриття витрат здійснюється за рахунок коштів державного чи місцевого бюджету, коштів міжнародної технічної допомоги, а також коштів організатора (співорганізатора) заходу, для участі в якому особа перебуває у службовому відрядженні.

Відповідно до частини четвертої статті 23 Закону рішення, прийняті особою, зазначеної у пунктах 1,2 частини першої статті 3 цього Закону, на користь особи, від якої вона чи її близькі особи отримали протягом останніх трьох років подарунків, вважаються такими, що прийняті в умовах реального конфлікту інтересів, і на такі рішення поширюються положення статті 67 цього Закону.

Відповідно до частини 1 статті 24 Закону особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, прирівняні до них особи у разі надходження пропозиції щодо неправомірної вигоди або подарунка, незважаючи на приватні інтереси, зобов'язані невідкладно вжити таких заходів:

- 1) відмовитися від пропозиції;
- 2) за можливості ідентифікувати особу, яка зробила пропозицію;
- 3) залучити свідків, якщо це можливо, у тому числі з числа співробітників;
- 4) письмово повідомити про пропозицію безпосереднього керівника (за наявності) або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації, спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

Відповідно до частини 2 статті 24 Закону, якщо особа, на яку поширюються обмеження щодо використання службового становища та щодо одержання подарунків, виявила у своєму службовому приміщенні чи отримала майно, що може бути неправомірною вигодою, або подарунок, вона зобов'язана невідкладно, але не пізніше одного робочого дня, письмово повідомити про цей факт свого безпосереднього керівника або керівника відповідного органу, підприємства, установи, організації.

Відповідно до частини 1 статті 25 Закону особам, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, забороняється:

- 1) займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту) або підприємницькою діяльністю, якщо інше не передбачено Конституцією або законами України;

- 2) входити до складу правління, інших виконавчих чи контрольних органів, наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особи здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи територіальній громаді, та представляють інтереси держави чи територіальної громади в раді (спостережній раді), ревізійній комісії господарської організації), якщо інше не передбачено Конституцією або законами України, крім випадку, передбаченого абзацом першим частини другої цієї статті.

Відповідно до частини 1 статті 27 Закону особи, зазначені у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, не можуть мати у прямому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути прямо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Відповідно до абзацу другого частини 1 статті 27 Закону особи, які претендують на зайняття посад, зазначених у пункті 1 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані повідомити керівництво органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

У разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини першої статті 27 Закону України "Про запобігання корупції", відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк.

Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, відповідні особи або близькі їм особи в місячний строк з моменту виникнення обставин підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає пряме підпорядкування. У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває у підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади.

Правовий статус, права та гарантії захисту викривача

Викривач – особа, яка повідомила про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України "Про запобігання корупції" (далі – Закон), вчинених іншою особою, якщо така інформація стала їй відома у зв'язку з її діяльністю, проходженням нею служби чи навчання.

Важливо:

викривач – це фізична особа (громадянин України, іноземець, особа без громадянства), яка має переконання, що ця інформація є достовірною;

повідомлення викривача має містити інформацію про факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, тобто такі фактичні дані, що підтверджують можливе вчинення правопорушення та можуть бути перевірені (зокрема, це відомості про: обставини правопорушення, місце і час його вчинення, особу, яка його вчинила, тощо);

інформація стала відома викривачу у зв'язку з його трудовою, професійною, господарською, громадською, науковою діяльністю, проходженням служби чи навчання, участю у передбачених законодавством процедурах, які є обов'язковими для початку такої діяльності, проходження служби чи навчання.

Викривач може подати повідомлення як із зазначенням авторства, так і анонімно.

Викривач має право отримувати інформацію про стан та результати розгляду його повідомлення. Для цього він подає заяву до установи, а установа протягом 5 днів після отримання заяви надає запитувану інформацію.

Викривач має такі права:

бути повідомленим про його права та обов'язки;

на отримання інформації про стан та результати розгляду;

подавати докази, давати пояснення, свідчення або відмовитися їх давати;

на безоплатну правову допомогу у зв'язку із захистом прав викривача;
 на відшкодування витрат у зв'язку із захистом прав викривачів, витрат на адвоката та судовий збір;
 на конфіденційність та анонімність;
 на забезпечення безпеки щодо себе та близьких осіб, майна та житла у разі загрози життю і здоров'ю або на відмову від таких заходів;
 на винагороду;
 на отримання психологічної допомоги;
 на звільнення від юридичної відповідальності у визначених випадках;

Викривач має такі гарантії:

захист трудових прав викривача (заборона звільнення чи примушення до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, інших негативних заходів впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова у призначенні на вищу посаду, зменшення заробітної плати тощо) або загрози таких заходів впливу у зв'язку з повідомленням про корупцію);

виплата заробітку за час вимушеного прогулу та грошових компенсацій за порушення його трудових прав.

Викривач може звернутися за захистом своїх прав до:

уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) з питань запобігання та виявлення корупції в установі (для забезпечення захисту від застосування негативних заходів впливу з боку керівника або роботодавця);

Національного агентства з питань запобігання корупції (для забезпечення правового та іншого захисту, перевірки дотримання законодавства з питань захисту викривачів, внесення приписів з вимогою про усунення порушень трудових та інших прав викривача і притягнення до відповідальності осіб, винних у порушенні їхніх прав, у зв'язку з такими повідомленнями);

правоохоронних органів (для захисту життя, житла, здоров'я та майна);

центрів безоплатної правової допомоги (для отримання безоплатної вторинної правової допомоги);

суду (для захисту своїх прав і свобод).

Фінансовий контроль

Відповідно до частини 1 статті 45 Закону особи, зазначені у пункті 1, підпунктах “а”, “в”-“г” пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за минулий рік за формою, що визначається Національним агентством.

Відповідно до частини 2 статті 45 Закону особи, зазначені у пункті 1, підпунктах “а”, “в”-“г” пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, протягом 30 календарних днів з дня припинення відповідної діяльності подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.

Особи, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або іншу діяльність, зазначену у підпунктах “а”, “в”-“г” пункту 2 частини першої статті 3, зобов'язані до 1 квітня наступного року після року припинення діяльності подавати в установленому частиною першою статті 45 Закону порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

Особа, яка претендує на зайняття посади державної служби до призначення або обрання на відповідну посаду подає в установленому Законом України “Про запобігання корупції” порядку декларацію за минулий рік.

Притягнення суб’єкта декларування до відповідальності за неподання, несвоєчасне подання декларації або за подання у ній завідомо недостовірних відомостей не звільняє суб’єкта декларування від обов’язку подати відповідну декларацію з достовірними відомостями.

Пунктом 214 Розділу XIII “Прикінцеві положення” Закону України “Про запобігання корупції” встановлено, що суб’єкти декларування, які скористалися передбаченим пунктами 212, 213 Розділу XIII “Прикінцеві положення” Закону України “Про запобігання корупції” правом не зазначати визначені відповідним пунктом відомості, зобов’язані подати декларації за відповідні звітні періоди з усіма відомостями, визначеними статтею 46 Закону України “Про запобігання корупції”, не пізніше 90 днів з дня припинення або скасування воєнного стану, введеного Указом Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України “Про затвердження Указу Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24 лютого 2022 року № 2102-IX.

Відповідно до статті 52 Закону у разі відкриття суб’єктом декларування або членом його сім’ї валютного рахунка в установі банку-нерезидента відповідний суб’єкт декларування зобов’язаний у двадцятиденний строк письмово повідомити про це Національне агентство у встановленому ним порядку, із зазначенням номера рахунка і місцезнаходження банку-нерезидента.

Відповідно до частини 4 статті 52 Закону у разі суттєвої зміни у майновому стані суб’єкта декларування, а саме отримання доходу, придбання майна або здійснення видатку на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня відповідного року, зазначений суб’єкт у десятиденний строк з моменту отримання доходу, придбання майна або здійснення видатку зобов’язаний повідомити про це Національне агентство.

Положення частини 4 статті 52 Закону застосовуються до суб’єктів декларування, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, а також суб’єктів декларування, які займають посади, пов’язані з високим рівнем корупційних ризиків, відповідно до статті 51³ цього Закону.

Суб’єкти декларування, зазначені у частинах сьомій - чотирнадцятій статті 45 Закону України “Про запобігання корупції”, звільняються від обов’язку подання передбачених цією статтею повідомлень, якщо підстави для їх подання виникли до початку перебігу строку для подання декларацій, визначених частинами сьомою - чотирнадцятою статті 45 Закону України “Про запобігання корупції”. Абзацом 3 пункту 27 розділу XIII Прикінцевих положень Закону України “Про запобігання корупції” встановлено, що суб’єкти декларування звільняються від обов’язку подання передбачених частинами першою та четвертою статті 52 Закону України “Про запобігання корупції” повідомлень, підстави для подання яких виникли під час дії правового режиму воєнного стану, введеного Указом Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України “Про затвердження Указу Президента України “Про введення воєнного стану в Україні” від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, до дня набрання чинності Законом України “Про внесення змін до деяких законів України про визначення порядку подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в умовах воєнного стану”.

Відповідно до частини 1 статті 65¹ Закону особи, які вчинили корупційні або пов’язані з корупцією правопорушення, притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

Я, _____
(Прізвище, ім`я, по – батькові повністю)

Займаючи посаду _____

(вказати посаду повністю)

пройшов(ла) вступний інструктаж щодо дотримання антикорупційного законодавства та попереджений(на) про вимоги Закону України “Про запобігання корупції”.

(Прізвище, ініціали)

(Підпис)

(Дата)